

در باره خیزش توده ها در عراق

با تداوم مبارزات توده های به پا خاسته در عراق، دولت دست نشانده امپریالیسم آمریکا در این کشور، دولت عادل المهدی، از دیروز دوشنبه ۲۸ اکتبر ۲۰۱۹ در بغداد اعلام حکومت نظامی نمود. اما توده های رنج دیده ای که از تحمل سال ها ظلم و ستم و دیکتاتوری و شرایط ناامن در زندگی، به ستوه آمده و جانشان به لب رسیده است با حضور شجاعانه و قهرمانانه خود در ساحة التحرير (میدان آزادی) این شهر، آن هم در شرایطی که مزدوران رنگارنگ طبقه حاکمه بی محابا به مردم شلیک می کنند، از تمکین به مقررات حکومت نظامی سر باز زده، آن را به مسخره گرفته و عجز و شکست دشمنانشان را در مقابل قدرت متحد خود به آنان یادآور شدند.

از روز پنجشنبه ۲ آبان ماه ۱۳۹۸ (۲۴ اکتبر ۲۰۱۹) دور جدیدی از اعتراضات توده های ستم دیده، کشور همسایه ما عراق را فرا گرفته است. توده های به پا خاسته در عراق همچون دور قبل - که از روز سه شنبه اول اکتبر ۲۰۱۹ شروع شده بود - در شرایطی دوباره علیه دولت دست نشانده عادل المهدی به پا خاسته اند که تشدید و گسترش بیکاری، فقر و گرسنگی، فساد فزاینده در دستگاه های دولتی و در بین مسئولین دولتی و همچنین عملکردهای ارتجاعی و قلدرمنشانه دستجات مسلح وابسته به گروه های گوناگون مذهبی و سیاسی که برو بیانی در این کشور پیدا کرده و با اعمال دیکتاتوری و اذیت و آزار مردم، امنیت را از زندگی آن ها سلب نموده اند، خشم و نفرت بیکرانی را در وجود آنان تلنبار نموده و اینک آنان برای رسیدن به رفاه و آزادی به قیام برخاسته و خواهان سرنگونی دولت حاکم می باشند.

در طول مبارزات برحق، عادلانه و انقلابی توده های رنج دیده، نیروهای مسلح ارتجاع از ارتش آمریکا ساخته عراق و مزدوران رنگارنگ طبقه حاکمه گرفته تا "حشد الشعبی" و "عصائب اهل الحق" که دست ساز جمهوری اسلامی ایران می باشند با وحشیگری تمام و بی محابا به روی مردم غیر مسلح شلیک کرده و آن ها را در خون می غلطانند. اما توده هائی که تحمل سال ها ظلم و ستم و دیکتاتوری و ناامنی در زندگیشان، جان آنان را به لب رسانده و خشم و نفرت را در دل هایشان متراکم و انباشته ساخته است، علیرغم همه وحشیگری دشمنانشان همچنان قهرمانانه در خیابان مانده اند.

در دور جدید خیزش مردمی و انقلابی در عراق شهرهای مختلف از جمله بغداد، ناصریه، نجف، کربلا، دیوانیه، سماوه، عماره، صحنه درگیری های شورانگیز بین توده های انقلابی جان به لب رسیده با انواع رنگارنگ دشمنانشان بود. برای نمونه روز جمعه توده های بپاخاسته به گروه های دست ساز جمهوری اسلامی از جمله "عصائب اهل الحق" و همچنین به مرکز وابسته به "نوری المالکی" موسوم به "دولت قانون" در شهر کوت یورش برده و تعداد زیادی از دفاتر آن ها را به آتش کشیدند. همچنین آن ها در بصره گوشمالی سختی به نیروهای مسلح ارتجاع دادند؛ به طوری که از افتادن بصره به دست مردم سخن رفت. این حضور گسترده در خیابان ها و به آتش کشیدن نماد های سرکوبگران مردم در شرایطی است که بنا به آمار دولتی تنها در همین چند روز گذشته بیش از ۴۰ تظاهر کننده کشته و چند صد نفر مجروح شده اند. همچنین نباید فراموش کرد که در دور قبلی نیز بیش از ۱۵۰ تظاهر کننده کشته و چند هزار نفر مجروح شده بودند. به گزارش خبرگزاری "رویترز" نیز نتایج کار یک کمیسیون تحقیق دولتی که جهت بررسی ابعاد خشونت ها در دور اول اعتراض ها در این کشور شکل گرفته بود نشان می دهد که دست کم ۱۴۹ تن از شهروندان غیرنظامی بر اثر "خشونت بیش از حد"

مأموران کشته شده‌اند. بر اساس این گزارش ۷۰ درصد قربانیان بر اثر اصابت گلوله مستقیم مأموران به سر و سینه‌شان جان خود را از دست داده‌اند. البته، با همه این اوصاف، بیش‌ر می نخست وزیر عراق تا آن جاست که مدعی شده که به مأموران دستور تیراندازی نداده است!!

برای درک زمینه‌های این درجه از خشونت دولتی و همچنین تهور و بی‌باکی مردم در مقابله با سرکوبگرانشان، باید به اوضاعی که بر اثر اشغال این کشور به وسیله امپریالیسم آمریکا در سال ۲۰۰۳ ایجاد شده، متمرکز شد. همان طور که می‌دانیم امپریالیسم آمریکا در سال ۲۰۰۳ با اعزام نیروهای مسلح خود به عراق این کشور را به تصرف خود در آورد و دستگاه دولتی و ارتش دست‌نشانده خود را سازمان داد. چند سال بعد از اشغال عراق، آمریکایی‌ها مدعی شدند که از عراق خارج شده‌اند، اما واقعیت آن است که هزاران مستشار آمریکایی در عراق باقی‌ماندند که دستگاه دولتی و ارتش آن را هدایت و کنترل می‌کنند. از طرف دیگر به رغم همه شعارهای بی‌محتوایی که طرفداران ولایت فقیه در ایران علیه آمریکا سر می‌دهند، بخشی از بار حفاظت از دولت دست‌نشانده آمریکا در عراق به دوش جمهوری اسلامی افتاد. در این پروسه بود که سپاه قدس و طرفداران جمهوری اسلامی به منظور کمک به دولت عراق جهت کنترل و تحت سلطه نگاه داشتن توده‌ها، دم و دستگاهی در این کشور برای خود ایجاد و سازمان دادند. اتفاقاً رژیم جمهوری اسلامی همواره علناً نیز حمایت خود از دولت عراق را اعلام می‌کند. در چنین اوضاعی است که امروز شاهدیم مردمی که برای سرنگونی دار و دسته حاکم بر عراق که دست‌نشانده آمریکاست بی‌پروا بپاخاسته‌اند، در همان حال علیه نیروهای وابسته به جمهوری اسلامی وارد نبرد شده، دخالتگری‌های جمهوری اسلامی در عراق را محکوم و نمادهای این رژیم را به آتش می‌کشند.

از زمان شکل‌گیری مبارزات مردم عراق، رسانه‌های ارتجاعی جهت انحراف افکار عمومی، با کتمان شدت ظلم و ستمی که حتی بیشتر از دوره صدام بر مردم رنجیده می‌گذرد و به همین دلیل امروز با لبریز شدن کاسه صبرشان به قیام علیه دولت مرکزی و همه نیروهای مرتجع و سرکوبگر در کشورشان برخاسته‌اند، سعی کرده‌اند دلایل غیر واقعی برای خیزش توده‌های ستم‌دیده این کشور عنوان کنند. در موردی دیگر در جهت لاپوشانی چهره جنایتکار دولت دست‌نشانده عراق، کوشیده‌اند مبارزات مردم عراق را صرفاً علیه جمهوری اسلامی جا بزنند. اما این ترفندها اتفاقاً وظیفه نیروهای انقلابی در عراق را نیز روشنی می‌بخشند. چرا که به آن‌ها گوشزد می‌کنند که نه فقط باید علیه نفوذ جمهوری اسلامی در کشور خود مبارزه کنند بلکه جهت اصلی مبارزه خود را در نابودی سلطه امپریالیسم و به خصوص امپریالیسم آمریکا قرار دهند و نباید فریب دسیسه‌ها و فریبکاری‌های آمریکایی‌ها را بخورند که هر وقت منافعشان حکم کند می‌توانند دولت عادل‌المهدی را با دار و دسته دیگری تعویض کنند، امری که عملاً خواست واقعی مردم عراق را به حاشیه می‌راند.

نباید فراموش کرد که همین آمریکایی‌ها بودند که پس از اشغال عراق یکی از سیاستمداران خود به نام "پال برمر" را به عنوان "حاکم" این کشور تعیین نمودند. اما خیلی زود متوجه خطای خود شده و سپری شدن دوران استعمار کهنه را پذیرفته و به سبک استعمار نو عمل کردند. آن‌ها دولتی از خود عراقی‌ها بر سر کار آوردند و بعد هم مدعی شدند که اصلاً از عراق خارج شده‌اند. در حالی که سیستمی در این کشور شکل داده‌اند که تا مغز استخوان به خودشان وابسته است. واقعیت این است که از جنگ جهانی دوم به بعد، اساس سیاست امپریالیسم در کشورهای تحت سلطه بر مبنای استعمار نو تنظیم گشته است، به این صورت که کشوری که از لحاظ اقتصادی، سیاسی و نظامی به طور قطع به امپریالیسم وابسته است را با برگماردن یک رژیم بومی از خود آن کشور، ظاهراً مستقل جلوه داده‌اند تا هم دست‌ان خود از همه جنایاتی که الزام حفظ سلطه‌اشان می‌باشد را از چشم مردم لاپوشانی کنند و هم قدرت مانور بیسابقه‌ای جهت حفظ منافع خود در

کشورهای تحت سلطه خویش پیدا نمایند؛ مثلاً در مواقع ضروری با تعویض مهره های خود سلطه خود را همچنان پا بر جا نگاه دارند. با تکیه بر چنین واقعیتی، این وظیفه نیروهای انقلابی است که ترفند ریاکارانه نو استعماری امپریالیسم را افشاء نموده و به توده ها کمک کنند که چهره دشمن اصلی خود را شناخته و با مبارزات خود نه فقط موجب سرنگونی رژیم های حاکم گردند ، بلکه سلطه و دست امپریالیست ها را هم از کشور خود کوتاه نمایند.

چریکهای فدایی خلق ایران ضمن اعلام همبستگی با کارگران و رنجبران کشور همسایه عراق بار دیگر بر ضرورت وحدت خلق های منطقه در مبارزه با امپریالیست ها و به خصوص امپریالیسم آمریکا که هنوز دست بالا را در این منطقه دارد، تاکید می ورزند. خیزش های انقلابی در لبنان و عراق و ایران و گسترش مبارزات آزادیبخش خلق های منطقه بار دیگر بر خصلت منطقه ای انقلاب مهر تائید زده است. بکوشیم با شعله ورتز کردن آتش انقلاب در کشور خود، بر تحکیم همبستگی خلق های منطقه یاری رسانیم.

نابود باد امپریالیسم و دست نشاندگانش در منطقه

پیروز باد مبارزات دلاورانه خلق های عراق

هر چه مستحکمر باد همبستگی مبارزاتی خلق های ایران و عراق

چریکهای فدایی خلق ایران

هفتم آبان ۱۳۹۸- بیست و نهم اکتبر ۲۰۱۹